

om te doen aannemen dat ook Lois een vergissing begaan heeft. Immers alleen deze ambachten of gedeelten daarvan, wier uitwatering op de Rotte door het nieuwe Schie-kanaal verstoord werd, niet de overige Rotte-ambachten, droegen het onderhoud van deze sluis en was die inderdaad gebouwd aan een bestaanden tak der Rotte, dan valt er ook geen enkele reden, zelfs geen politieke, te bedenken, waarom de groote ambachten in het Rotte-gebied – Zevenhuizen en Bleiswijk – omstreeks 1281 op luttel aantal meters evenwijdig aan dien Rotte-tak een wetering met sluizen – de Slijkvaart – zouden gegraven hebben.

Het graven van de Delftschevaart was, afgezien van het economisch belang, mede van groote beteekenis voor het stadsplan. Het vermeerderde toch het aantal verbindingen in de richting noord-zuid d.w.z. tusschen de landzijde en de rivier, maar het onttrok ook van de toch reeds beperkte ruimte in de westelijke stadshelft een betrekkelijk groot stuk aan de toekomstige stadsbebouwing. Het zuidelijk einde van de vaart draagt onmiskenbaar de sporen dat de politiek van geven en nemen ook in die dagen reeds toepassing vond; er kon niets meer af, wilde er nog iets overblijven voor de boerenbehuizingen aan de oostzijde van de West-Waghenstrate.

Ongeveer gelijktijdig kwam in de oostelijke stadshelft een andere land- en waterverbinding van beteekenis tot stand, ook in de richting noord-zuid, de Botersloot met de Gravestraat ¹⁾, een verbinding die altijd een twistappel is geweest voor schrijvers over oud-Rotterdam. Toch wordt de zaak vrij duidelijk als men met mij aanneemt dat de oostelijke tak der Rotte, oudste begrenzing van Rotterdam aan die zijde, aanvankelijk geloopt heeft langs het noordeinde van

1) Gravestraat: de plaatselijke gesteldheid wordt heel duidelijk geteekend in een schuldbrief van 10 Jan. 1433, welke handelt over twee akkers te zamen breed omtrent achtendalve roede gelegen in *Quaker-naec tende 's-Gravenstrate* ende beleghe hebbe die sustren voirz. mit des grave landen an die noortside" strekkende „voir van de halve vaert die gheheten is die Butter Sloot oestwaert an Gysbrecht Willemzoenslant". En als voorwaarde wordt gesteld dat de zusters overweg zullen houden over dit erf „die kade langhes die leget neffens die vaert" naar haar bleekveld dat geheeten was „'s-Gravenlant".